

FARNÍ ZPRAVODAJ

červen 2020

ročník 23

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro
Boskovice, Brřov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovnu
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC ČERVEN:

Apoštol Pavel píše: „Nakonec, bratři: Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. Pozdravte jedni druhé svatým políbením. Pozdravují vás všichni bratři. Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.“

(2. List Korintským 13, 11-13)

Srdečně Vás zdravím, milé sestry a bratři, vás přátele a příznivce našeho společenství.

Radujte se. Radost pro mě souvisí s nadějí a zkušeností, že nejsem /nejsme na život sami a že díky Bohu to bude dobré. A také radost pro mě souvisí s vděčností. Přirozeně vidíme spoustu složitostí, obtíží, máme otázky, pochyby – třeba jestli je to teď konec, nebo spíš začátek potíží. Ale je čas a důvod poděkovat. Minimálně za to, že se po přerušení, které v dějinách církve nemá obdoby, zase můžeme setkávat. Svůj vztah s Bohem si každý musí budovat a rozvíjet sám, přece si však z těch uplynulých týdnů já určitě nesu poznatek, že je pro mě velmi důležité patřit do společenství, kde lidé mají a sdílí podobnou nadějí a otevřenost k Bohu. Jedna z vás napsala: „Co když se dnes probudíš jenom s tím, za cos včera Pánu poděkoval?“ Je zač být vděční a zač děkovat... Třeba nás to ty poslední týdny trochu naučily. Radovat se vděčně z blízkých lidí, jídla, vody, zdraví, z každé chvíle.

Radost by trochu měla (mohla) být vidět, cítit. Smutek se nejlépe prý plaší zpěvem. Rabi Pinchas řekl: „Zpívá-li jeden člověk a nemůže pozvednout hlas, a přijde druhý a zpívá s ním a pozvedne hlas, potom i ten první může hlas pozvednout. To je tajemství vázanosti ducha k duchu.“ Můžeme se tu společně radovat a vděčně zpívat. Díky Bohu. Potřebuji, aby někdo zpíval vedle mě, držel mě v melodii a také vytrhoval ze smutku, podněcoval. Napravujte nedostatky. Nebo také by to šlo přeložit: obnovujte se, opravujte, zdokonalujte se. Potkalo nás něco netušeného, co zamávalo s našimi životy, zeměmi, kulturou i církvemi. Někdo o tom mluví jako o božím trestu. To mi nepřijde správné. Zasloužili bychom každý i všichni potrestat? Ruku na srdce, musíme si to poctivě přiznat, bez omlouvání sebe sama. Bylo by zač nás trestat. Každý (alespoň si to myslím) máme v sobě, za sebou něco, co ublížilo, poškodilo život (naš vlastní, druhých, na této zemi).

Celý příběh Ježíše s velikonočním finále je však zprávou, že Bůh není trestající počtář našich hříchů. Jako křesťané bychom ovšem, myslím, neměli uhnout před úvahami, co si ve víře z této koronavirové zkušenosti můžeme odnést. Prověřuje to celé naši víru, naši lidskost, ukotvenost našich životů. Vystavilo nás to otázkám po našem způsobu života, po našem plánování, spoléhání na kde co. Prověřuje to naše vztahy. Modlíme se tedy někdy za lepší životní prostředí a najednou jsme viděli, že lze udělat i dost rychlé kroky, které vedou k jeho zlepšení. Uvědomovali jsme si občas, že bychom měli a mohli být skromnější, a najednou jsme viděli, že nám opravdu stačí má. Byli jsme jinak spolu a jinak od sebe daleko. A prověřilo se také, co opravdu k životu potřebujeme. Je před námi hodně neznámého, ale jestli to celé mělo nějaký smysl, tak ho v tom musíme hledat

a obnovit se. A také se myslím máme modlit, aby to nepřineslo totalitu, sobectví, nacionalismus, ale probuzení, opravu, vystřízlivění z divných snů o věčném růstu a lidské všemohoucnosti. Potěšujte se. Viděli jsme solidaritu, aktivitu pro druhé. Probuzení. Procházeli jsme všichni a budeme zřejmě procházet velkou krizí, která se bude dotýkat bolestně všech. Nadto v tom každý měl a má vlastní obavy, napětí, starosti, trápení. Někdo přišel o práci, o úspory, někdo měl a má práce mnohonásobně víc, někoho trápí samota, někoho ponorka, vztahová krize, někdo nemohl k doktorům, někdo k blízkým, někdo nezvládal děti, školu, někdo přišel o člověka. Miliardy příběhů v tom jednom společném. Líbat se nemůžeme, nebudeme se moci ani objímat, pohladit, poplácat.

Ale neměli bychom se stát lhostejnými: Myslet jen na tu svou vlastní starost. Dělá se to mnohým z nás těžko – chybí nám slova, nevíme jak. Někomu můžeme dát jen zájem, blízkost. Někdy nebýt líní a nabídnout praktickou pomoc, ale i nebát se a nabízenou pomoc přijmout. Ve všech nás se to pere. Toto z nás však také dělá lidi i křesťany – hledat způsoby zájmu o druhého a jeho bolest. Buďte jednomyslní, pokojní a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. Možná je to jen můj dojem, ale cítím v tento čas také velké napětí, natlakovaný kotel nervozity, vzteku, obav, naštvání, co všechno mělo být jinak, kdo se měl jinak chovat, kdo selhal.

Nemusíme mít stejný názor. Apoštol po nás ani nechce, abychom přestali být kritičtí. Chce však po nás, abychom nepřestali hledat soulad a mír, vnitřní pokoj. Podle mě to souvisí s nasloucháním, tichem, vydechnutím před tím, než promluvíme. S tím: chtít skutečně spravovat své životy a záležitosti v nich podle Pána Boha. A tam, kde se o to budeme pokoušet, kde nebudeme slyšet jen sebe a prosazovat jen sebe, tak tam se bude zvětšovat prostor pro Boha. Měli bychom být těmi, kdo všude, kde se vyskytneme, působíme směrem ke smíru, pochopení, k mírnosti.

Pozdravují vás vaše sestry, vaši bratři, církev. Toto je zkouška i pro naše vztahy, pro naši církev, sbor, společenství. Byl jsem vděčný, když jsem slyšel v telefonátech občas také otázky na to, jak je tomu, jak je té; nebo když se někdo zeptal mě, jak se mám. Leckdo bude mít obavy, důvod, proč nebude moci přijít na bohoslužby. Nesmíme ztratit zájem o ty, které neuvidíme. Věřím, že se vás už v červnu najde více, kdo přijdete. Moc bych si to přál! Splněná přání...

Římští katolíci mají kněze a svátosti, které potřebují pro spásu. My to máme jinak. Vztahy mezi námi jsou hodně důležité. Jsou v nich bolesti, ale pojďme mluvit, ptát se, zajímat, nepouštět ze zřetele ty, kteří budou muset zůstat v izolaci. Pro naši církev je určující, že máme být vzájemně podpůrné společenství jeden s druhým a pro druhého. Toto je zkouška pro církev.

A nakonec: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Ježíš je cesta k Bohu, je způsob, jak Boha poznat, je to příklad, inspirace, ale také zbavuje strachu z minulého i budoucího. Hříchy se nesčítají, ale odpouštějí. Smrtí to nekončí, ale začíná. Bůh o nás stojí jako rodič – nepřestává vyhlížet, podporovat, čekat na pozvání, na zájem. A Boží Duch přidává sílu, lásku, chuť začínat i přemýšlet.

Těším se na Vás a vyprošuji Vám Pokoj a Dobro.

Váš bratr/farář Martin

MODLITBA

Bože Otče, děkujeme, že nás miluješ, i když znáš všechna zákoutí a temnosti naší duše i našich vztahů. Děkujeme za dar rodiny, společenství i přátelství. Za vztahy, kde můžeme být sami sebou a kde můžeme být zranitelní a blízcí, jak jen si lidé mohou být. Děkujeme za dar manželství i dar žít bez něj.

Dej sílu každému, pro kterého je rodina nebo manželství spíše zkouškou a trápením než radostí. Dej, abychom naše děti vedli a milovali tak, jak miluješ ty nás. Amen

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

1. 6. Pondělí svatodušní	
7. 6. Boží Trojice	11. 6. Těla a Krve Páně
24. 6. Narození Jana Křtitele	29. 6. Apoštolů Petra a Pavla

SVÁTKY V MĚSÍCI ČERVNU

SVÁTEK BOŽÍ TROJICE 7. ČERVNA

SVÁTEK BOŽÍ TROJICE následuje další nedělí po neděli Svatodušní. Obsahem tohoto svátku je víra, že Bůh se nám dává poznat ve společenství tří osob – Otce, Syna a Ducha svatého.

SVÁTEK TĚLA A KRVE PÁNĚ 11. ČERVNA

K svátku Těla a Krve Páně vám přinášíme zamyšlení o Večeři Páně.

Představte si, že byste při nějaké významné rodinné události pozvali své nejbližší příbuzné a přátele na slavnostní večeři. Oni by přišli, sedli by si ke společnému stolu, ale někteří z nich by večeři, kterou jste pro ně připravili, odmítli. Jak byste se asi jako hostitelé cítili? Bylo by vám příjemné, že někteří z přítomných se večeře zúčastnili a někteří nikoliv? Kdyby se to stalo mně, asi bych z toho byl dost smutný. Přemýšlel bych, proč se tak zachovali. Někdo by se možná i urazil.

Neděje se něco podobného stále znovu v našich sborech? Ti, kteří se hlásí ke Kristu, přicházejí na bohoslužbu, ale večeře Páně se nezúčastňují (a je jich poměrně dost). Je to samozřejmě jejich věc. Nikdo jistě nemá právo někoho k účasti na tomto svátostném dění nutit, stejně tak jako nemá právo někomu v účasti bránit. Proč ale tolik bratrů a sester k přijímání opakovaně nechodí? K účasti na večeři Páně jsou přitom zváni všichni pokřtění křesťané. Věříme, že sám Ježíš Kristus se při večeři Páně setkává se svým lidem. Přeje si, abychom byli účastníky, ne pouze diváky této události. Chléb a víno podávané při večeři Páně jsou symboly Kristova těla a jeho krve prolité za nás na kříži. Pán Ježíš ustanovil tento obřad při své poslední večeři se svými učedníky před ukřižováním jako znamení nové smlouvy se svým lidem a jasně při tom řekl: „To čiňte na mou památku“ (Lukáš 22, 19-20; 1. Korintským 11, 23-25). Účastí na večeři Páně vyjadřujeme, že se nás tato nová smlouva s Bohem bytostně týká, demonstrujeme tak svoji víru a důvěru v Ježíše Krista jako svého Spasitele a ručitele smlouvy, zvěstujeme také význam Kristovy smrti, dokud znovu nepřijde (1. Korintským 11, 26). Příprava na večeři Páně zahrnuje zkoumání vlastního svědomí, pokání, vyznání hříchů. To vše máme možnost uskutečnit v úvodu bohoslužby, tedy před vlastní účastí na večeři Páně. Nic by tedy nemělo bránit tomu, abychom přijímáním této svátosti vyjádřili nejen důvěru Ježíši Kristu, ale i svoji sounáležitost s ostatními věřícími křesťany, s bratry a sestrami ve společenství. V prvotní církvi se křesťané scházeli k „lámání chleba“ každý den (Skutky apoštolů 2, 46). My máme tuto možnost minimálně jedenkrát týdně. Přijmeme pozvání našeho hostitele – Ježíše Krista?

Váš Ing. Jiří Rokos z Černé Hory

SLAVNOST NAROZENÍ JANA KŘTITELE 24. ČERVNA

Narodil se starším rodičům, Zacharijáši a Alžbětě. Toto narození zvěstoval archanděl Gabriel Zachariášovi, který mu nevěřil, a proto oněměl až do provedení obřízky Jana Křtitele. Jako mladý odešel Jan Křtitel do pouště, aby se připravil na své budoucí poslání. V poušti se živil medem divokých včel, kobyčkami a kořínky rostlin. Ve věku 30 let se stal kazatelem, aby připravoval lidi na příchod Vykupitele. Svým příkladným a asketickým životem se stal velmi populární, proto za ním přicházelo mnoho lidí, které křtil v řece Jordánu; takto pokřtil i Ježíše Krista. V jednom ze

svých kázání odsoudil i Heroda Antipu za zavržení manželky a sňatek se ženou vlastního bratra. Herodes ho za tuto kritiku nechal uvěznit. Jeho žena řekla své dceři Salomé, ať si přeje jeho hlavu, což se brzy poté stalo – Herodes Salomé vyhověl a Jana Křtitele nechal setnout.

SLAVNOST PETRA A PAVLA 29. ČERVNA

Pohled na apoštoly Petra a Pavla může dodat důvěry každému z nás. Ani jeden z nich nebyl bezchybný... Ale pro oba se stalo Boží odpuštění mocí, která nejen smetla jejich hříchy, ale vybavila je i silou k životu a jejich poslání.

Petr je nejvýznamnější Ježíšův apoštol, jemuž se vzkříšený Ježíš zjevil jako prvním, zemřel r. 64 v Římě mučednickou smrtí. Petr se původně jmenoval Šimon, byl ženatý a žil jako rybář se svou rodinou v městečku Kafarnaum. V Ježíšovi spatřoval Mesiáše a následoval ho. Ježíš řekl k Šimonovi: „Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev“ (evangelium Matoušovo 16, 18). Tato slova ze Šimona učinila Petra (řecké slovo Petra znamená „skála“) a později první hlavu církve. Pavel je považován za prvního velkého misionáře světa. Pavel – Pavel z Tarsu – apoštol národů – hebrejsky Šavel, je jedna z nejdůležitějších postav Bible, Nového Zákona. Byl původně horlivým pronásledovatelem křesťanů. Ale na jedné své cestě proti křesťanům do Damašku prožil mystické setkání s Kristem a obrátil se. Stal se pak naopak horlivým zvěstovatelem Ježíše a je označován jako „apoštol národů“. Je počítán i mezi apoštoly, ačkoliv mezi původních dvanáct apoštolů nepatřil a s Ježíšem se osobně nesetkal. Díky jeho službě se křesťanství rozšířilo mezi pohany a stalo se světovým náboženstvím.

ZVEME VÁS V MĚSÍCI ČERVNU

KOSTELY OTEVŘENÉ CELÝ DEN

Jako každý rok jsou celodenně přes letní měsíce otevřené naše kostely v Blansku, Rousínově a Vyškově. Od rozednění do západu slunce jsou kostely po celý týden otevřené k zastavení, ztišení, modlitbě. Zastavte se i během týdne pod střechou Hospodinova domu!

NOC KOSTELŮ VE VYŠKOVĚ 12. ČERVNA 2020

Jako minulé roky bude i letos náš kostel – sbor Dr. Farského na Masarykově náměstí otevřený od 16:00 do 21:00 hod. Na programu bude výklad o historii budovy, fotografie ze života farnosti a varhanní hudba. Chvilu pro ztišení a modlitbu, možnost rozhovorů. Návštěvníky budou provázet manželé Hadačovi.

NOC KOSTELŮ V BLANSKU 12. ČERVNA 2020

V našem blanenském dřevěném kostele bude otevřeno od 16:00 hodin do 21:00 hodin. Program bude volný, prohlídka kostela, zpěv, posezení a popovídání si, historické fotografie. Skvělý gospelový koncert v 19:00 hodin prozáří tento krásný večer.

Průvodce našim kostelem: Josef Řádek

V letošním roce se konají Noci kostelů v Rousínově, na Brťově a v Černé Hoře.

Děkujeme všem obětavým pomocníkům, kteří provádějí návštěvníky.

VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

V měsíci březnu měla proběhnout výroční shromáždění, ale nás čekají nyní v červnu.

Zhodnotíme na nich službu, práci i hospodaření našich farností za L. P. 2019.

Srdečně vás všechny zveme a rádi vás seznámíme s výsledky života našich společenství.

**Výroční shromáždění se konají v neděli 7.6. v 9:00 hodin v Blansku
a v neděli 21.6. ve 14:15 hodin ve Vyškově.**

Na setkání se těšíme. Členové rad starších.

POŽEHNÁNÍ PŘED ZAČÁTKEM PRÁZDNIN

V neděli 21. 6. 2020 bude při všech bohoslužbách udělováno osobní požehnání na prázdniny VŠEM dětem, rodičům a prarodičům. Modlíme se za krásné prožití prázdnin a Boží ochranu na cestách. Vyprošujeme také šťastné návraty domů.

Požehnáme také všechny dopravní prostředky, tj. auta, kola, motorky, kočárky...

V Blansku začínají bohoslužby 21. 6. v 9:00 hodin. Po bohoslužbách se koná zahradní slavnost se skvělým guláškem od Marcelky a Jirky a pekařských delikates od Martina.

Nenechte si slavnost ujít, v takové podobě jste ji ještě nezažili!!!

Kdo nepřijde, bude opravdu litovat!!!

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH V BLANSKU

V měsíci červnu se sejde blanenská rada starších na svém jednání v pondělí 15. 6. v 18:30 hodin ve farní kanceláři v Blansku. Zveme k účasti.

SETKÁVÁNÍ PRO SNOUBENCE V BLANSKU

Přípravy pro snoubence na svátost manželství, kterou si darují v tomto roce, se konají v červnu 2020 každý čtvrtek od 19:00 hodin.

— **BIBLICKÉ HODINY A NÁBOŽENSTVÍ ZAČNOU AŽ PO PRÁZDNINÁCH** —
TJ. V ZÁŘÍ 2020.

MOŽNOST ROZHOVORU S BRATREM FARÁŘEM

Potřebujete-li probrat nějaká přání, prosby, otázky a jiné záležitosti osobně s bratrem farářem, máte možnost si domluvit schůzku vždy po bohoslužbách. Pravidelně je možnost přijít každé pondělí a pátek od 16:00 do 18:00 hodin do farní kanceláře v Blansku, Rodkovského 5. Jinak kdykoliv, dejte vědět, pokud nebudu v „terénu“, rád Vás přijmu.

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI NESLOUŽÍ NOHY A CHCI JÍT NA BOHOSLUŽBY?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte se o ni požádat, kdokoliv a kdykoliv volejte bratru faráři a domluvte se s ním.

PROŽILI JSME

PODĚKOVÁNÍ ZA ŽIVOT DOBRÉHO A OBĚTAVÉHO ČLOVĚKA

V pondělí 18. května 2020 si Pán života i smrti zavolal k sobě našeho dlouholetého varhaníka PhMr. Jiřího Pokorného ve věku 83 let. Obětavě hrou na varhany doprovázel naše bohoslužby v Blansku i dalších obcích. Poslední rok už Jiřímu postupně docházely síly a nemohl, jak říkával, „vyšplhat“ na kůr v Blansku. Bohu díky, že za hrací stůl našich varhan mohla usednout jeho nástupkyně ve službě Miky Slavičková. Bratr Jiří však stále obětavě se svoji milou manželkou Květou doprovázel bohoslužby na varhany v kapli blanenského Seniorcentra a v Rudici. Pro mě, jako pro faráře, to byl vždy člověk, který se nevymlouval, že nemůže, nemá čas a nejde to, ale naopak dělal všechno proto, aby se u nás dobře hrálo a zpívalo!

Jsem vděčný, že v Jiřího dobrém duchu našeho kůru, pokračuje nyní Niky.

Díky Pánu za takové spolupracovníky!

Pán Bůh si jej k sobě zavolal a my s vděčností v srdci na něj budeme pamatovat v důvěře, že se s ním u Boha shledáme. Nechyběl na žádném z našich farních setkání. Vzpomeňme na Jiřího i na krásnou neděli 7. května L. P. 2017 v Blansku:

„V příjemném, májovém, ránu první květnové neděle jsme v našem dřevěném kostele prožili bohoslužby jako každý jiný den Páně. Závěr však patřil poděkování za krásné životní jubileum. Náš pan varhaník PhMr. Jiří Pokorný se dožil jubilea 80 roků svého putování cestou života. Celá farnost mu přišla poděkovat za jeho službu a práci. Každé bohoslužby jej slyšíme, ale nevidíme, je „ukrytý“ na kůru našeho kostela. Proto jej bratr kostelník „odlákal“ v závěru bohoslužeb od varhan a doprovodil před stůl Páně. Naše zpěvačky Jiřímu zazpívaly krásné blahopřání. Sestra předsedkyně rady starších Dáša Bačkovská se členy rady starších mu poděkovala za službu v našem kostele, bratr farář mu udělil požehnání a osmdesátníci, manželé Laitovi, jej přivítali v „klubu“ nezapomenutelným přáním. Podarovali veršovaným přáním našemu

varhaníkovi „náhradní“ díly, jako jsou kolena, srdce, plíce atd., zkrátka všechno, co už osmdesátník má opotřebované. Spolu s manželkou Květou potom v kruhu farní rodiny prožili posezení u společného stolu. Chvála Pána za obětavé a ochotné spoluslužebníky na Jeho vinici.

Martin Kopecký, farář

PS: Fotografie jako vzpomínka na Jirku.

MÁJOVÉ BOHOSLUŽBY V RUDICI

V krásných májových podvečerech jsme se setkávali v Rudici u Boží muky v Hajcích. Venkovní bohoslužby se těšili pozornosti těch, kdo rádi přišli, aby po několika týdnech mohli slyšet Boží slovo „na živo“.

Milá vzpomínka
na letošní zvláštní
čas setkávání
se Vzkříšeným
Ježíšem. I nám
se dával poznat
na rozcestí
v Rudici, tak
jako emauzským
učedníkům...

PRVNÍ BOHOSLUŽBY, JAKMILE TO BYLO MOŽNÉ

V neděli 26. 4. 2020 bylo možné po několika týdnech slavit veřejné bohoslužby. Do limitního počtu jsme se přesně vešli a ti, kdo patří k sobě, mohli být pohromadě, ostatní v patřičném rozestupu. Malá vzpomínka na setkání se vzkříšeným Ježíšem, setkání v roušce a pod rouškou této zvláštní doby! Zdraví vás Mariánka, Matuš, Patrik, Vlad'ka, Denča, Vojta, Niky, Jirka, Marcelka, Martinka, Roberto, Jarek, Pe'ra, Terezka a Martin.

Májová „výzdoba“ na ulici kolem kostela v Blansku.

SVÁTEK MATEK

V letošním roce se nemohla konat naše obvyklá slavnost k svátku matek. Muži vždy obsluhují ženy. Tak i tímto způsobem poděkování, pozdrav a přání pro vás, milé sestry.

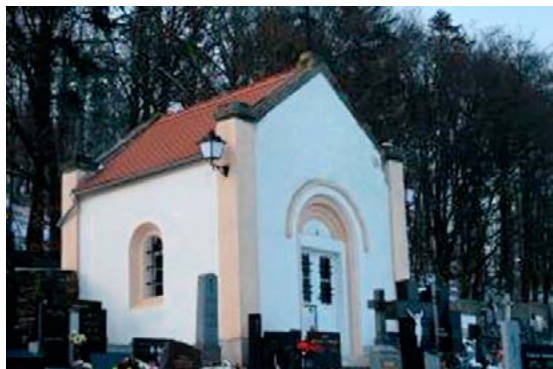
Mámy to měly a mají s námi někdy těžké... Ostatně my s nimi občas také. V něčem jsou ale úplně stejné jako Ježíšova matka Maria. Vstoupili jsme do světa skrze ně, stejně jako Ježíš. Bez nich bychom na tomto světě nebyli. Abychom poznali život jako ten největší dar, který je třeba chránit a přijímat v dobrém i ve zlém, s velikou trpělivostí i laskavostí. A tak dnes opravdu děkuji každé mámě za to, že to s námi, svými dětmi, nikdy nevzdala. A i když jsem si mockrát myslel, že bych to všechno udělal líp a jinak, dnes cítím vděčnost za to, že všechno bylo, jak bylo, a že to byla právě ona, kdo dělal to nejlepší, co uměl. A všem maminkám na světě přeji ze srdce krásný svátek a hodně radosti v životě.

Bratr Martin

MÍSTA, KDE SE SETKÁVÁME

KŘTINY – KAPLE NA KŘTINSKÉM HŘBITOVĚ

Známé poutní Mariánské místo v srdci Moravského krasu je místem zrození naší církve již na počátku roku 1921. Místní řídicí učitel František Hloušek byl vysvěcen na jáhna a působil jako duchovní nejen zde, ale i v širém okolí. Naše společenství žilo vždy jako menšina vůči katolické většině. Bohoslužby se konaly v místní škole a díky letitému ekumenickému pochopení místního římskokatolického pana děkana P. Tomáše Prnky se již 40 let konaly v létě

v kapli sv. Anny a v zimě v sakristii za hlavním oltářem v poutním chrámu. Bohužel po úmrtí vzácného kněze P. Tomáše Prnky jeho nástupci už neumožnili pokračovat v této tradici. Byli jsme nuceni poutní areál po čtyřiceti letech opustit.

Od Dušiček do Velikonoc (zimní období) se bohoslužby konají v obřadní síni úřadu městyse ve Křtinách, a to vždy druhou a čtvrtou neděli v měsíci ve 14:30 hodin. Od Velikonoc

do Dušiček (letní období) slavíme bohoslužby v kapli Vzkříšení na křtinském hřbitově, vždy druhou a čtvrtou neděli v měsíci v 15:30 hodin.

MK

OTÁZKY, KTERÉ NÁS ZAJÍMAJÍ

Otázky, které nás zajímají – 5. Otec, nebo policajt?

Někteří lidé si představují Boha jako „nebeského policajta“, který pozorně sleduje, jestli někdo neporušuje jeho zákon a kdykoliv tak někdo učiní, vyvolá to jeho hněv vůči tomuto hříšníkovi a také nějaké sankce. Bible však ukazuje Boha jako našeho milujícího Otce, což je s tou představou „policajta“ poněkud v rozporu. Připomeňme si některé biblické verše, které mluví o Božím zákonu, o hříchu a jeho důsledku a také o Boží milosti, která problém hříchu řeší.

1. Janův 3, 4: „Každý, kdo se dopouští hříchu, jedná i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona.“

Římanům 6, 23: „Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

Římanům 3, 20-25: „Vždyť ze skutků zákona ‚nebude před ním nikdo ospravedlněn‘, neboť ze zákona pochází poznání hříchu. Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná zákonem i proroky, Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdíl: všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy.“

Galatským 3, 23-26: „Dokud nepřišla víra, byli jsme zajatci, které zákon střežil pro chvíli, kdy víra měla být zjevena. Zákon byl tedy našim dozorcem až do příchodu Kristova, až do ospravedlnění z víry. Když však přišla víra, nemáme již nad sebou dozorce. Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši.“ (Dozorce – v řeckém originále „paidagogos“, což byl v antice otrok, který v bohatých rodinách vodil děti do školy; nebýt jeho, mnohé z nich, protože nechápaly význam vzdělání, by šly asi raději „za školu“.)

Jako Zákon bylo v době platnosti Sinajské (staré) smlouvy ze strany izraelského národa chápáno 613 zákonů a nařízení obsažených v Tóře (Tóra je pět knih Mojžíšových). V dnešní době mnozí lidé jako Boží zákon chápou starozákonní Desatero Božích přikázání. Skutečně se v nich objevují základní Boží principy pro život každého člověka, které mají trvalou platnost, i když přímo ztotožnit je s Božím zákonem nelze. Boží zákon je tedy ukazatelem jak správně žít a také naším zrcadlem, jestli podle Božích principů žijeme. Pokud člověk nežije v souladu s Bohem stanovenými principy, přirozeným

důsledkem („mzdou“, tedy tím, co to člověku přinese) je věčná smrt a také větší či menší problémy v životě. Není to Boží odvěta za to, že někdo porušil Jeho zákon. Můžeme si to připodobnit situaci, kdy nějaký člověk skočí z velké výšky na zem. Takový pád jistě způsobí jeho smrt. Tato smrt však není trestem za to, že skočil, ale přirozeným důsledkem toho, že takový pád způsobil destrukci jeho těla. Mohl tomu Bůh zabránit? Jistě mohl, ale pouze nadpřirozeným zásahem. Zázraky však Bůh činí pouze výjimečně, podle svého uvážení. Nepochybně Bůh smrti toho člověka velmi lituje, ale kvůli jeho záchraně nezmění přírodní zákony, které ustanovil. Boží slovo nás usvědčuje, že jsme všichni zhřešili, a tedy propadli věčné smrti. Ježíš Kristus však všechny naše hříchy vzal na sebe a zemřel jako smírná oběť za nás na kříži. Díky tomu každý, kdo v Něj věří a přijímá Jež jako Pána a Spasitele, je díky Boží milosti ospravedlněn a může mít jistotu věčného života.

Všechna pohanská náboženství jsou založena na jakémsi obchodu s jejich „bohy“ podle zásady „dávám, abys dal“ (do ut des). Oběti, dary a dobré skutky zde mají člověku zajistit boží přízeň. Skutečný Bůh nabízí svou milost zadarmo, vyžaduje pouze víru. A co je taková víra? Není to přesvědčení – mohu být skálopevně přesvědčen o tom, že na Měsíci žijí sloni, a přece to není pravda. Víra není zaručena členstvím v církvi. Dokonce to ani není víra v Boží existenci.

Jakubův 2, 19: „*Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho.*“

Skutečná víra se projevuje v našem životě, v našich skutcích.

Jakubův 2, 13-18: „*Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem. Co je platné, moji bratří, když někdo říká, že má víru, ale přitom nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit? Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den, a někdo z vás by jim řekl: ‚Buďte s Bohem – ať vám není zima a nemáte hlad‘, ale nedali byste jim, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné? Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. Někdo však řekne: ‚Jeden má víru a druhý má skutky.‘ Tomu odpovím: Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích.*“

Víra není „slepá“, mít víru neznamená vypnout logické myšlení. Víra vzniká a sílí, když se dozvídáme, jaký Bůh je a jak nás miluje.

Římanům 10, 17: „*Víra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova.*“

Skutečná víra nás proměňuje, že žijeme stále více v souladu s Božími principy. Cokoliv činíme dobrého, tak nikoliv proto, abychom od Boha něco získali, ale protože jsme jeho děti; takové jednání je pro nás přirozené. Skutečná víra je vztah důvěry a lásky k Bohu, kdy prožíváme, že jsme jeho děti a on je náš Otec.

Ing. Jiří Rokos z Černé Hory

CÍRKEV

Náš seriál o Církvi bude nyní pokračovat v představení jednotlivých společenství, a to v pořadí podle abecedy. V červnu je to anglikánská církev.

Anglikánská církev

K jejímu vzniku vedla roztržka papeže a krále Jindřicha VIII., který se prohlásil roku 1533 za hlavu anglické církve. Později zde došlo k reformám kalvínského směru. Bylo však ponecháno biskupské zřízení a značnou pravomoc v církvi měl král a parlament. Mnozí si přáli větší očistu církve (odtud název puritáni), ale nakonec se Anglie vrátila k jakési „střední cestě“. Dnes je anglikánská církev rozšířena i ve všech bývalých koloniích. Pouze v Británii, kde se k ní hlásí asi dvacet milionů členů, má ráz státní církve. Biskupy jmenuje ministerský předseda a král schvaluje usnesení synodů. Fakticky je však tato církev na státu nezávislá (i finančně). Nespokojenost s „nedokončenou reformací“ vedla k postupnému oddělování: kongregacionalistů, baptistů, kvakerů či metodistů.

Rozlišují se věci základní (nutné ke spáse), o všem ostatním lze vést diskuzi. V liturgii bylo ponecháno vše, co přímo neodporuje Písmu. Každý den se konají ranní a večerní pobožnosti. Eucharistie se slaví každou neděli – podává se chléb a víno. Velký význam je kladen na biskupský úřad, který má zaručovat jednotu církve a čistotu učení a řádů. Od kněží se nevyžaduje celibát a dnes je možno světit i ženy. Anglikáni se dovolávají apoštolské poslušnosti, jejich pojetí však Řím neuznává, takže není možné společné slavení stolu Páně. Lpění na biskupském úřadu zase brání společnému slavení večere Páně s ostatními reformačními církvemi, které tento úřad odmítly. K anglikánskému vyznání se dnes hlásí asi sedmdesát tři milionů lidí.

V Čechách je této tradici nejbližší naše církev.

SVĚDECTVÍ NAŠICH PŘEDKŮ

V souvislosti s jubileem naší církve obracíme svoji pozornost k našim svědkům víry. Tato rubrika farního zpravodaje vychází z myšlenek a života Jana Ámose Komenského, který zemřel právě před 350 lety. Bratr Jiří

ŠESTÝ DÍL: „RODINA“

Biblické texty: Kazatel 4, 8-12, Efezským 5, 21-33

Cítat Komenského: „Nejlepším řešením výčitek je vzájemné odpuštění.“ „Vše na tomto světě se dá napravit jen láskou, jinak je to nemožné.“

Jaký byl Komenský jako manžel? Mnoho o tom nevíme, ale něco lze vyčíst z nepřímých zdrojů. Po bitvě na Bílé hoře byl Komenský nucen se skrývat. Pro bezpečí své i svých blízkých se rozhodl rodinu zanechat v Přerově, který byl zatím pod Žerotínovou ochranou, a sám se ukrýval na různých místech severní Moravy, pravděpodobně v okolí žerotínských panství. Několik let byl kraj plněn vojsky, která s sebou kromě drancování a násilí obvykle přinášela morové a jiné nákazy. V některé ze svých „skrytí“ Komenský tušil, že srdce jeho manželky je plně „zármutku a tesknosti“, a proto pro potěšení její i dalších blízkých píše kratičký spisek s názvem Přemýšlování o dokonalosti křesťanské, ve kterém objasňuje, že plná dokonalost člověka zkoušeného protivenstvím spočívá v úplné oddanosti Bohu. Knížečku doprovází osobním dopisem datovaným 18. února 1622, ve kterém zaznívá dnes již proslulé oslovení: „Manželko má milá, Mandaleno, klenote můj, po Pánu Bohu nejdražší.“ V dopise se též dozvídáme, že Komenského žena čekala druhé dítě, Komenský jí přeje, aby příchod potomka „šťastně přečkala“. Dopis ani knihu však Magdalena nikdy nečetla. Zemřela v důsledku morové epidemie a s ní i obě děti, přičemž své druhé dítě Komenský nikdy nespatriil. Nikdo nemá být sám. Proto se člověk rodí rodičům a do rodiny. Rodina funguje dobře, když je založena na lásce, věrnosti a úctě. Dobří rodiče milují své děti a starají se o ně. Dobré děti milují své rodiče a ctí je. Často to ale nefunguje a nejbližším dokážeme ublížit. Proto je třeba učit se odpuštění. Zní to jednoduše, ale ve skutečnosti je soužití rodin a lidí komplikované. Komenský si všimá, že komplikace mohou nastat už při narození člověka. Ne vždy jsou totiž děti vnímány jako „drahocenné poklady Boží“, ne vždy jsou poměry v rodině utěšené, ať už sociálněekonomicky, nebo vztahově. Komenský děti vidí jako „nové občanky světa a příští dědice věčnosti“. Bytosti, které mají existovat věčně, mají věčnou hodnotu. Proto je jim třeba věnovat nejvyšší pozornost, a to od útlého dětství. Komenský rodiče upozorňuje na to, že stálé a pevné zůstává to, „co se vstípi v prvním věku“. Zvláště návykům se podle něho musí věnovat pozornost, protože „zvyk přechází v přirozenost“. A má-li přirozenost či povaha člověka být dobrá, musí být návyky dobré. Špatný zvyk bude trýznit člověka i jeho okolí po celý život a ve stáří se stane „nesnesitelným a nenapravitelným“.

Manželům radí v duchu biblických tradic vzájemnou úctu, lásku a péči jako návod na rodinné štěstí. Ale zároveň rozpoznává nesamozřejmost takového stavu. Manželé si bývají nevěrní, mužové pijáci, ženy prostopápné. Děti bývají zanedbávány, jak v mravech, tak ve zbožnosti. Zvláštní kapitolu pak tvoří rozmazlení a drží floutci z bohatých rodin, kteří se chvástají svým původem. Je to pochopitelně vinou rodičů – kde jinde by děti odkoukaly pohrdání chudými lidmi? Není dobré, aby člověk byl sám. Navzájem se potřebujeme. Proto Stvořitel stvořil člověka jako muže a ženu. Největší radost a intimitu může člověk zakoušet právě v manželství a rodině. Zároveň jsme ale hříšné bytosti a největší peklo a utrpení si dokážeme způsobit právě ve vztazích nejbližších. Sváříme se, míváme se, ubližujeme si. Jediným řešením, říká Komenský, je láska. Ovšem ne ledasjaká. Jde o zvláštní kvalitu či jakost lásky, která nehledá svůj prospěch, nepočítá křivdy, nemá radost ze špatnosti, nechlubí se, není domýšlivá... Taková vytrvá, i když ostatní věci pominou. Rodina založená na takové lásce má budoucnost.

Váš bratr Jiří

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestrám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu.

Pamatujme v červnu 2020, modleme se:

- za plnost radosti, úcty a hloubky v našich rodinách a manželstvích, za manželství v krizích, kde se manželé odcizili nebo směřují k rozvodu, za ty, kdo trpí samotou nebo odloučením (za sirotky, vězně, rozvedené, osamělé seniory, ovdovělé, další osamělé kolem nás),
- za naše příbuzné, kteří neznají Boha nebo kteří od Boha odešli,
- za odpuštění a smíření v rodinách rozdělených sváry a hněvem,
- za děti a moudré rodičovství a výchovu, za všechny, kteří nesou nějaké těžké břímě péče o své blízké Amen.

Sestra Lidka

BOHOSLUŽBY V ČERVNU 2020

**Věřím, že se vás už v červnu najde více, kdo přijdete na bohoslužby.
Moc bych si to přál! Splněná přání...**

Svatodušní pondělí	1. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Pátek	5. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – Boží Trojice <i>Text evangelia: Matouš 28, 16-20 Zpíváme píseň: 40</i>	7. 6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:30	Blansko	Výroční shromáždění
		14:15	Výškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Švábenice	Obřadní síň obecního úřadu
Čtvrtek – Těla a Krve Páně Lidové: „Boží Tělo“.	11. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně

Pátek	12. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 2. neděle po Duchu svatém <i>Text evangelia:</i> <i>Matouš 9, 35-10, 8</i> <i>Zpíváme píseň: 147, 85, 335</i>	14. 6.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centr.
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:30	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		19:00	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	19. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 3. neděle po Duchu svatém <i>Text evangelia:</i> <i>Matouš 10, 24-39</i> <i>Zpíváme píseň: 43</i>	21. 6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:30	Blansko	Zahradní slavnost!!!
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
	18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje	
Středa – Narození Jana Křtitele	24. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Pátek	26. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 4. neděle po Duchu svatém <i>Text evangelia:</i> <i>Matouš 10, 40-42</i> <i>Zpíváme píseň: 22</i>	28. 6.	8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centr.
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
	18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu	
Pondělí Apoštolů Petra a Pavla	29. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakty: telefon na farní úřad 606702768, e-mail: fararmartin@seznam.cz; www.drevenykostelik.cz
Farnost Blansko č. účtu 244035648 / 0300 • Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800

Nakonec vtip pro zasmání; je k tématu našeho každoročního žehnání dopravních prostředků.

Dva kněží jedou velmi rychle na motocyklu a vysoce překročí povolenou rychlost. Zastaví je policista a káravě jim říká: „Uvědomujete si vůbec, co děláte? Co kdyby se stala nehoda?“ Jeden z kněží opáčí: „Žádné strachy, synu, Ježíš je s námi.“ Policista nato vytáhne blok a povzdychne: „V tom případě vám musím dát pokutu. Je zakázáno, aby na motocyklu jely tři osoby.“